

İzmir Milletvekili Canan Arıtman ve 39 milletvekilinin, çocuklara yönelik cinsel istismarın araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/210)

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Türkiye'de çocuk ihmal ve istismarı giderek yaygınlaşmaktadır. Çocuk istismarının en yüksek oranını fiziksel ve cinsel istismar türleri oluşturmaktadır.

Türkiye'de çocuklara yönelik cinsel istismar fiili için bu konuda çalışan uzmanlar "buzdağının görünen ucu" tabirini kullanmaktadırlar. Ülkemizde bu konuda yeterli bir veri tabanı yoktur. Genel kültürel yaklaşım bu olayı saklama, gizli tutma şeklindedir. Mağdurlar ise yaşları küçük, güçsüz ve korumasız durumda olup, korku ve çaresizlik içindedirler. Kamusal koruma, rehabilitasyon ve destek kurumlarının yetersizliği, kurumsal yapının olmayışı da önemli bir sorun alanıdır. Ancak yeni ekonomik ve toplumsal gelişmelerle birlikte bu olgunun daha çok görünür olduğu ve genişlediği görülmektedir. Zira görüyoruz ki her gün herhangi bir günlük gazetenin bir köşesinde cinsel istismara uğramış bir çocuğun öyküsü yayınlanıyor. Eskiden bu kadar duyulmayan bu olgunun şimdi sıklıkla karşımıza çıkmasında Sivil Toplum Örgütlerinin, sağlık kuruluşlarının, üniversiteler ve baroların kurduğu Çocuk Koruma Birimlerinin ihmal ve istismar konusundaki çalışmaları, farkındalık yaratmaları etken olmaktadır. Bu örgütlerin yaptığı araştırmalar sonucu çocukların % 4 ila % 30 arasında cinsel istismara uğradığı tespit edilmiştir. Cinsel istismara maruz kalan çocukların % 70'i 10 yaşın altındadır. Sanılanın aksine erkek çocukların da cinsel istismar mağduru olma oranları kız çocuklarınkine yakındır.

Son yıllarda dünyada çocuk seks işçiliğinin arttığı, buna paralel olarak Türkiye'de de gün ışığına çıkamayan ciddi bir problem haline dönüşmeye başladığı görülmektedir. Yapılan araştırmalara göre ticari seks mağduru çocukların % 77'sinin aile yapıları çeşitli nedenlerle kopuktur. % 23'ü anne-babasıyla yaşamasına karşın aile içi şiddet olayının varlığı dikkat çekmektedir. Evden kaçarak sokakta yaşamaya başlayan çocuk için sokak yaşamındaki risklerin en tehlikelisi cinsel sömürülme olayıdır.

Çocuklara yönelik cinsel sömürü ve istismara yönelik yapılan çalışmalarda çocukların fuhuşa zorlandığı iller sıralamasında İstanbul ve Diyarbakır başta gelmektedir. Güneydoğu illerinden kaçırılan çocukların İstanbul'da fuhuşa zorlandığı gözlenmektedir. Bugün net olarak Türkiye'de ticari amaçlı cinsel istismara uğrayan ne kadar çocuk olduğu da bilinmemektedir. Yine yapılan araştırmalar emniyete intikal eden vakaların gerçek rakamın ancak % 15'i olduğu şeklindedir.

Çocuk pornografisinin çok yaygınlaştığı ve Türkiye'de ciddi bir probleme dönüştüğü de bilinen bir olaydır. Turizm sezonunda turistik yörelerde çocuklara yönelik cinsel sömürü riski de artmaktadır. Çocuklara yönelik cinsel sömürü yaşı bebelik çağına kadar düşmüştür. SHÇEK verilerine göre ensest ve aile dışı cinsel istismar nedeniyle koruma altına alınan çocuk oranlarında artış vardır.

Çocukların cinsel istismarı psikolojik ve fiziksel ağır travmaya maruz kalmalarına, yaşam boyu sakatlanmalarına hatta ölümlerine neden olan çok ciddi bir sağlık sorunudur. Bedensel yaralanmalardan, cinsel yolla bulaşan hastalıklara, ağır depresyondan intihara kadar bir dizi fiziksel ve ruhsal travmaya maruz kalan cinsel istismar mağduru çocuklarda ayrıca madde bağımlılığı ve cinsel şiddet uygulama oranları da çok yüksektir. Çocuğun cinsel istismarını Shergold "ruhun ölümü" olarak tanımlar.

Ülke nüfusumuzun 27 milyonu çocuktur. Böylesine büyük bir nüfusu kapsayan sorunların çözülmemesi, önlenmemesi toplumun sosyal çöküşüne neden olur. Çocuklarını koruyamayan, gözetemeyen toplumların geleceği olamaz.

Türkiye, BM Çocuk Hakları Sözleşmesini (ÇHS) 1989'da imzalamış ve 1995'te iç hukukuna geçirmiştir. Ülkemiz ayrıca ÇHS'nin Çocuk Satışı, Çocuk Fuhuşu ve Çocuk Pornografisi Ek Protokolünü de 2001'de kabul ederek taraf olmuştur.

BM Çocuk Hakları Komitesi Türkiye'nin 2006 raporu hakkında; ceza kanununda yapılan değişikliklerin yeterli olmadığı, mevcut kanunların yürütülmesinde, uygulamada başarılı olunmadığı, özel koruma tedbirlerine ihtiyaç duyan çocuklar konusunda gerekli tedbirlerin alınmadığı, kurumsal yapının oluşturulmadığı, faillerin kovuşturulması ve cezalandırılması ile üstlenilen eş güdüm ve denetim faaliyetlerinin yetersizliği, özel bir Eylem Planının olmayışı ve çocuklara yönelik cinsel sömürü vakalarının artışından endişe duyduğuna dair nihai gözlem raporu vermiştir. Özetle Türkiye, taraf olduğu ve üst hukuku haline getirdiği uluslararası sözleşmeleri uygulamakta yetersiz kalmaktadır.

Tüm bu gerekçelerle çocuklara yönelik cinsel istismarın önlenmesi, nedenlerinin araştırılarak, gereken önlemlerin alınması amacıyla Anayasanın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılması hususunda gereğini saygılarımızla arz ederiz.

- 1) Canan Arıtman (İzmir)
- 2) Selçuk Ayhan (İzmir)
- 3) Abdullah Özer (Bursa)
- 4) Ali Rıza Öztürk (Mersin)
- 5) Muharrem İnce (Yalova)
- 6) Birgen Keleş (İstanbul)
- 7) Tacidar Seyhan (Adana)
- 8) Nesrin Baytok (Ankara)
- 9) Ali Oksal (Mersin)
- 10) Orhan Ziya Diren (Tokat)
- 11) Tayfur Süner (Antalya)

- 12) Abdurrezzak Erten (İzmir)
- 13) Sacid Yıldız (İstanbul)
- 14) Hüsnü Çöllü (Antalya)
- 15) Abdülaziz Yazar (Hatay)
- 16) Durdu Özbolat (Kahramanmaraş)
- 17) Hüseyin Ünsal (Amasya)
- 18) Bülent Baratalı (İzmir)
- 19) Mehmet Ali Özpolat (İstanbul)
- 20) Mevlüt Coşkuner (Isparta)
- 21) Mehmet Ali Susam (İzmir)
- 22) Ahmet Ersin (İzmir)
- 23) Erol Tınastepe (Erzincan)
- 24) Atila Emek (Antalya)
- 25) Necla Arat (İstanbul)
- 26) Ensar Ögüt (Ardahan)
- 27) Ali Rıza Ertemür (Denizli)
- 28) Fatma Nur Serter (İstanbul)
- 29) Engin Altay (Sinop)
- 30) Tekin Bingöl (Ankara)
- 31) Akif Ekici (Gaziantep)
- 32) Esfender Korkmaz (İstanbul)
- 33) Zekeriya Akıncı (Ankara)
- 34) Halil Ünlütepe (Afyonkarahisar)
- 35) Gökhan Durgun (Hatay)
- 36) İsa Gök (Mersin)
- 37) Bayram Ali Meral (İstanbul)
- 38) Fehmi Murat Sönmez (Eskişehir)
- 39) Gürol Ergin (Muğla)
- 40) Atilla Kart (Konya)

BAŞKAN – Bilgilerinize sunulmuştur.

Önergeler gündemdeki yerlerini alacak ve Meclis araştırması açılıp açılmaması konusundaki görüşmeler, sırası geldiğinde yapılacaktır.